

Пам'ятаймо
про
Україну!

VOL. XCIX. No. 117. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 20, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРСІ СІТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 20-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 117. РІК XCIX.

ПІКЕТУЮТЬ КАБІNET МІНІСТРІВ ТА ВЕРХОВНУ РАДУ

Київ (УНІАР). — Тут 15 і 16-го червня працівники освіти та охорони здоров'я Донецчини пікетували будинки Кабінету Міністрів України, вимагаючи виконання рішень про перерахунок зарплатніків відповідно до підвищення цін, створення спеціального бюджету для Донбасу, поліпшення соціально-економічного становища Донецчини. Після переговорів, вимоги страйкових комітетів задоволено. Однак освітня продовжила пікетування біля Верховної Ради України. До них приєдналися лікарі, шахтарі та автомобілісти Донбасу. Основна з їхніх вимог — надання Донбасові статусу вільної економічної зони. Якщо пікетування не матиме успіхів, то на Луганщині може виникнути страйк шахтарів, металургів і машинобудівників, до яких, очевидно, приєднаються й працівники інших галузей. У пікетуванні взяли участь і представники західних областей України, які висувають переважно політичні вимоги.

Вчесьлав Чорновіл, виступаючи на мітингу біля Верховної Ради України, заявив, що Народна Рада знову розпочне активне протистояння прокомуністичній більшості у Верховній Раді. Він сказав, що коли розглядалося питання про заборону професійських та неоконістичних організацій, то за це проголосували тільки 74 депутати. Цей факт переконливо

свідчить, які сили панують нині в парламенті. Чорновіл також закликав від 1-го вересня розпочати збір підписів за проведення загальноукраїнського референдуму щодо вимоги реєстрації Уряду.

Увечері на Площі Незалежності відбувся мітинг, організований НРУ. Промовці закликали прем'єр-міністра Вітольда Фокіна і Уряд зрезуїгувати і зформувати уряд національної згоди.

Провід чернігівського відділу Руху надіслав лист-протест на адресу міністра закордонних справ Анатолія Зленка, а також співоловам Руху Іванові Драчеві та В. Чорноволові, з приводу того, що колишнього секретаря Чернігівського обкому КПУ В. Желібу призначено амбасадором України в Білорусі. Першим секретарем цієї ж амбасади став колишній завідуючий ідеологічним відділом обласного комітету компартії Анатолій Близнюк, а секретарем амбасади — один з героїв чернігівської «ковбасної революції» колишній перший секретар міського комітету КПУ Євген Федоренко.

Окремий лист про партійну амбасадку надіслали голові Народного Фронту Білорусі Зенонові Позднякові. Чернігівські газети надрукували низку статей, автори яких обурюються призначеннями, які свідчать, що всюди знову заправляють комуністи.

Звертаються до Президента УНР

Київ (УНІАР). — В понеділок, 15-го червня, керівники Ліги „Громадянська Ініціатива“ скерували відкритий лист до Президента УНР в екзилі Миколи Плав'юка, у якому висловлено занепокоєння у зв'язку з наміром без будь-яких умов передати мандат Уряду УНР в екзилі Президентові України.

Автори листа звертають увагу М. Плав'юка на те,

що акт проголошення самостійності України не означає правонаступництва Україною УНР, а також на той факт, що в Україні ще діє конституція УССР, а її керівництво, зокрема Верховна Рада, не торкається питання про виконання рішень Центральної Ради УНР щодо скликання установчих зборів або національного конгресу.

Відбудеться Світовий конгрес мирян

Дітройт. — Як повідомляють з провуду Українського Патріархального Світового Об'єднання, на дні 24-го до 27-го серпня заплановано відбути у Львові Світовий конгрес мирян.

Для підготовки конгресу покликано окремі комітети, який очолює голова УПСО інж. Василь Колодчин з діаспори і Михайло Косів, народний депутат України. Конгрес буде відбуватися в готелі Профспілки при вул. Володимирівській, 50. В ньому візьмуть участь представники мирян з діаспори та члени численних мирянських товариств в Україні, як „Українська Молодь Христові“, Академічне і студентське Товариство „Обнова“, жіноче Товариство „Милосердя“, Клуб Української Інтелекції та інші. В програмі конгресу передбачено ряд доповідей на релігійно-церковні та мирянські теми.

У четвер, 27-го серпня, учасники конгресу візьмуть участь в урочистому перенесенні тлінних останків Патріарха Йосифа з Риму до Львова. Тлінні останки придуть окремих літаком Уряду України в супроводі членів італійського Уряду та з представниками України о год. 2-й по полудні на летовище у Львові, звідкля святочно перевозитимуть тлінні останки Пат-

ріарха УКЦ по всіх церквах Львова, а вікні зложать їх в соборі св. Юра, де вони будуть виставлені для віддання їм почесні вірними. Поховані вони будуть в крипті св. Юра, де вже спочивають тлінні останки Митрополита Андрея Шептицького і Митрополита та Кардинала Сильвестра Сембратовича.

В часі конгресу мирян передбачений один день симпозиюмові про життя і діяльність Патріарха Йосифа. На закінчення відбується в Оперному театрі величавий релігійний концерт.

Президія УПСО закликає мирян масово взяти участь в конгресі та похованнях тлінних останків Патріарха Йосифа.

ЗБОРИ УНДОМУ

Нью-Йорк. — Дирекція Українського Народного Дому в Нью-Йорку повідомляє, що звичайні Загальні збори уділовців УНДОМУ відбуються у п'ятницю, 26-го червня о год. 5-й по полудні в приміщенні Українського Народного Дому, 140—142 Друга авеню в Нью-Йорку. Проситись тих уділовців, які змінили адреси, подати нові адреси Дирекції УНДОМУ: Ukrainian National Home, Inc. 140—142 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Члени Верховної Ради України вивчали системи правління в ЗСА

Гадсон, Н.Й. — У стейті Нью-Йорк перебувала недавно тричленна делегація Верховної Ради України, щоб приглянутися системи правління в повіті Колумбія і стейті Нью-Йорк.

Іван Засць і Сергій Соболев, депутати Верховної Ради та Вен'ямін Сікора, президент організації, що розглядає соціально-економічні можливості менеджменту та планування, перебули 10 днів, приглядаючись системи правління в повіті. Про це писала широка місцева американська преса, зазначаючи, що гості були дуже зворушені гостинністю американських повітових провідників, як також гостинністю місцевих українців, зокрема о. Івана Куліша, пароху укра-

їнської православної церкви св. Михаїла в Гадсоні, та д-р Осипа Мороза, голови Відділу Допомоги Рухові в цій околиці.

В часі перебування українські депутати відвідали крім Гадсона також Сиракузи, Амстердам і Елленвіль. Як інформувала газета „Індепендент“ з 8-го червня, американські адміністратори і сенатори зі стейту Нью-Йорк вибираються ще цього року на семінар до Києва, щоб навчати про адміністрацію містами та повітами американською системою. Депутати Верховної Ради України думають розглянути також системи правління в Італії, Франції та Німеччині, щоб відтак зарекомендувати відповідну для України.

У Казахстані відбулася масова антиурядова демонстрація

Москва. — У столиці Казахстану Алма-Аті відбулася масова демонстрація, учасники якої вимагали реєстрації колишніх комуністів, що входять в уряд цієї другої за територіальною величиною республіки колишнього Советського Союзу. Досі в Казахстані не було народних заворушень, подібних до тих, які відбувалися в інших республіках Середньої Азії. Президент Нурсултан Назарбаєв — колишній комуніст, за свою прагматичну і помірковану політику навіть завоював авторитет серед населення.

Майже 5,000 учасників демонстрації зібралася коло будинку парламенту Казахстану. В демонстрації взяли участь активісти і прихильники опозиційних груп, які вимагали формування нового коаліційного уряду. Демонстранти заявили, що не залишати площу до того часу, поки їх вимоги не будуть виконані.

Представники опозиції вважають, що уряд буде змушений уступити, бо якщо ні, то вони почнуть до виступу 100,000 прихильників в Алма-Аті. Покищо також передбачили, як методи застоє президент Казахстану, щоб задовольнити вимоги демонстрантів.

У складі уряду і парламенту республіки багато колишніх комуністів, які зайняли свої пости ще до розпаду Советського Союзу. Як пише кореспондент агентства АР, вони мають чого побоюватися — різкі антикомуністичні настрої населення вже привели до масових виступів в Азербайджані і Таджикистані.

Переговори з Туркменістаном відновляться

Київ (УНІАР). — Тут 15-го червня відбулася телефонічна розмова Президента України Леоніда Кравчука з Президентом Туркменістану С. Ніязовим. Досягнуто домовлення про відновлення переговорів з приводу постачання газу з Туркменістану в Україну. Стоїть мають підготувати ряд угод про врегулювання економічних відносин між Туркменістаном і Україною в інтересах обидвох держав.

Казахстан є однією з чотирьох „нуклаеїних республік“ колишнього Советського Союзу, і нестабільна політична ситуація в цій країні може викласти занепокоєння на Заході.

Син А. Артуковіча домагається перегляду судової справи батька

Вашінгтон. — Джеррі Сепір, кореспондент газети „Вашінгтон Таймс“, помістив у числі з 10-го червня довшу інформацію про те, що Департамент юстиції і Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ), як виглядає, приховали деякі документи отримані з СССР у справі Івана Дем'янюка, що він ніколи не служив сторожем в концтаборі Трельбінка в Польщі і не послуговався псевдонімом „Іван Грозний“. Газета також інформує, що син іншого засудженого і переданого до Югославії „злочинця“ Андрія Артуковіча, Радослав Артуковіч, обвинувачує прокуратуру ЗСА і ОСІ, що вони прийняли кривоприсягу за правду і приховували правдиві документи, які вже тоді могли оправдати А. Артуковіча.

Департамент юстиції і ОСІ хотіли досягти за всяку ціну видачі Артуковіча Югославії, а І. Дем'янюка Ізраїлю для засуду за воєнні злочини проти людьства, а головню за масові вбивства жидів в концтаборах. Ані

одна, ані друга справа прокуратурі не вдалася, бо у зв'язку з упадком комуністичної імперії уряд Російської федерації наказав відкрити деякі архівні матеріали КГБ, серед яких були знайдені докази, що не І. Дем'янюк, а Іван Марченко був у Трельбінці і у зв'язку з цим навіть ізраїльські газети тепер пишуть, що краще було б, якщо процес над І. Дем'янюком не відбувся взагалі.

В цьому ж, однак, випадку не йдеться навіть про винуватця і кару — каже кореспондент Сепір, — а радше про кривоприсягу і зумисне приховання документів під час процесів відібрання громадянства і видалення обвинувачених в руки правосуддя чужих держав, чим тепер займається суд в Синнаті, Огайо, який також зажадав від Департаменту юстиції і ОСІ передачі усіх документів, які мають будь-яке відношення до справи видачі І. Дем'янюка Ізраїлю з позначенням коли,

(Закінчення на стор. 4)

ЗАЯВА ЄЛЬЦИНА ПРО ПОЛОНЕНИХ ВИКЛИКАЛА ЗБЕНТЕЖЕННЯ ТУТ І В РОСІЇ

Москва. — Сердж Шеман, кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“, а також агентство Асошіейтед Пресс, ІТАР-ТАСС та інші, акредитовані кореспонденти повідомили, що заява президета Російської федерації Бориса Єльцина, перед і під час його відвідин у З'єднаних Стейтах Америки, що, мовляв, архіви клишнього советського КГБ вказують, що в'єтнам передав якусь частину полонених американців Советському Союзу, а цей використовував їх як робочих безплатну силу в концтаборах і у страшних кліматичних умовах — викликала не тільки збентеження в Росії, але також побою-

вання, що російські демократи вирішили використати наболілу справу для своїх пропагандивних цілей.

У безпосередніх передачах новинкою головню телестанції — Ай-Би-Сі, Сі-Бі-Ес і Ен-Би-Сі — передали уривки розмов їхніх кореспондентів з архівістами, а навіть головними керівниками теперішніх відкритих архівів КГБ і ані один з них не знав про ці справи, не бачив жодного документального доказу в архівах, не чув від співробітників в КГБ чи колишніх політичних в'язнів, щоб в Росії, чи з огляду колишньому СССР, були коли-небудь американські воєнні полонени.

(Закінчення на стор. 4)

Шанси Дж. Буша у виборах можуть зрости

Вашінгтон. — Стратеги виборчої дружини президента Джорджа Буша вважають, що договір про роззброєння, який він підписав з Борисом Єльцином, поліпшить шанси Буша у виборах. Однак деякі політологи вважають, що договір не матиме істотного впливу на думку виборців.

„Угода доказує, що зовнішня політика — сильна сторона президента, але вона не ініє думки виборців про те, що внутрішня політика — його слаба сторона“, — сказав газеті „Ю-Ес-Ей Тудей“ Джеймс Сандчестер, політолог із Вашингтонського Брукінгського інституту, який вважається інтелектуальним центром лібералів.

На думку Сандчестера, американці знають, що „холодна війна“ закінчилася, а тому сприймають американсько-російську угоду про роззброєння як само собою зрозуміле. Дж. Сандчестер вважає, що „угода“ — не результат зовнішньополітичного генія Президента, а данина часу“.

Іншої точки зору дотри-

мується Чарлз Блек, один з асистентів Президента у виборчій кампанії. „Угода зробить добру службу Президентові, — заявив Блек. — Коли ми вирішимо нагадати виборцям про досягнення Буша, угоди про роззброєння опиняться у центрі уваги“.

Піт Ноугавз, спеціаліст з організації опитувань громадської думки, який співпрацює з республіканцями, сказав газеті „Ю-Ес-Ей Тудей“, що не можна очікувати моментальної дії від підписаних американсько-російських документів на опитування громадської думки, але поступово виборець усвідомить, що означає для країни зовнішньополітичний досвід Президента.

Політичні коментатори вважають, що для більшості американців ніколи не існувало двох думок про те, хто має більший досвід у міжнародній політиці — президент Буш чи його суперники у виборах демократ Білл Клінтон і незалежний кандидат Росс Перо.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ БОСНІЇ і Герцеговини Алія Ізетбеговіч офіційно схвалив створення слов'янами-мусульманами і хорватами спільних збройних формувань. Вони вже ідували від сербів місто Мастар і взяли під контроль весь район долини річки Неретви, що раніше був зайнятий сербами. Завдяки цим спільним зусиллям боснійці утворили декілька коридорів, якими з Хорватії надходять медикаменти, харчі і зброя.

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ Вацлав Гавел і словацький лідер Володмир Мечіяр розпочали переговори про можливість поділу країни в мирний спосіб, без воєннополітичних конфліктів. До цього часу Гавел сподівався зберегти співіснування Чехії і Словаччини в рамках федерації, однак Рух за демократичну Словаччину, який очолює Мечіяр, домагається поділу країни на два визнані міжнародною спільнотою державні утворення. „Я хочу справедливої федерації, — заявив Гавел, — але якщо громадяни думають інакше, я матиму своїм обов'язком, щоб поділ відбувся безболісно і був ґрунтований на згоді“.

У СЕРЕДУ, 17-ГО ЧЕРВНЯ, Індія заявила, що не має наміру брати до уваги нові обмеження З'єднаних Стейтів щодо експорту ракетної технології, назвавши цей крок Вашингтону „неумудрим тиском“. Пресовий секретар індійського міністерства закордонних справ Афтаб Сетт повідомив, що його країна не відмовиться від планів виготовлення ракет. „Ми будемо продовжувати наші дослідження в тих ділянках, в яких визнаємо це за доцільне“ — підкреслив Сетт.

У СЕРЕДУ, 17-ГО ЧЕРВНЯ, кореспонденти провідних італійських газет і інформаційних агентств зібралася в римській метрополії Фюліччино, куди прибув з Москви генеральний прокуратор Росії Валентин Степанков. Його візита безпосередньо пов'язана зі справою „чорних фондів“ КПСС, слідство щодо яких проводиться в Росії, і в Італії. Невдовзі стане відомо, які суми діставала з Москви „братерська італійська Комуністична партія“ і який був механізм передавання грошей.

В. ЧОРНОВІЛ ОСТЕРІГАС

Москва (М. Муратов). — В понеділок, 15-го червня, вчесьлав Чорновіл зустрівся з представниками української громади в Москві в приміщенні амбасади України.

Ситуація в Україні співголова НРУ охарактеризував як критичну, а становище з економікою назвав катастрофічним. Економічні реформи майже не проводяться. Колоніальний Уряд на чолі з Фокіном фактично працює для Москви і „урядом національної зради“. Міністри приватизують різні галузі господарства й намагаються керувати державою як однією фабрикою. В такій ситуації, заявив Чорновіл, треба переходити до більш твердого опозиції, розгорнути кампанію за зміну Уряду. Але Верховна Рада нинішнього складу призначить на місце В. Фокіна такого ж самого функціонера. Тому треба вимагати розпущення Верховної Ради і її перевиборів, вимагати, щоб Президент України Леонід Кравчук очолює Уряд.

На думку В. Чорновола, падіння життєвого рівня небезпечне тим, що більшість населення чекала від самостійності України поліпшення матеріального становища. Якщо ж економіка Росії виверсться вперед, то антиукраїнський рух у зрусифікованих частинах посилюється.

Стан демократичних сил в Україні Чорновіл також назвав кризовим. Помічав з багатьма кандидатами від демократів на виборах 1-го грудня і надав розклюдне демократичні сили, що послаблює опозицію. Все це відбувається на фоні консолідації компартійної номенклатури навколо „президентської партії влади“. Частина опозиції підтримала й підтримує Президента Кравчука, що призводить до розриву ланцюга: держава — демократія.

Використовуючи тертя в Народному Русі України, Соціалістична Партія (колишні комуністи), за допомогою старих організацій-

них структур, рветься до влади. Інституція представників Президента на місцях фактично зліквідувала місцеве саморядування, а серед губернаторів виявилось 90 відсотків компартійних номенклятурників.

Нині першим завданням, на думку В. Чорновола, є зібрати три мільйони підписів за проведення референдуму у справі розв'язання Верховної Ради. Референдум провести наприкінці року одночасно з виборами до місцевих керівних органів влади (посадників міст і старостів сіл).

На закінчення зустрічі співоголова Руху В. Чорновіл дав кілька цікавих висновків щодо особливої політичної ситуації в Україні. Проект конституції, розроблений Конституційною комісією Верховної Ради, на думку Чорновола, несе заряд монархізації Президента й заморозити владу креатури КПУ. Уряд Фокіна свідомо гальмує введення повноцінної грошової одиниці в Україні. В. Чорновіл вважає також, що СНД уже віджила свій вік. На запитання, чому Захід економічно консолідується, а СНД розпадається, відповів, що „ми живемо в різні історичні епохи і перебуваємо на різних шляхах розвитку“.

Україна нині має 800,000-ну армію і ймовірність війни з Росією дуже мала. Для України більш небезпечна внутрішня загроза — комуністичний заколот і державний переворот.

Щодо Криму, то на думку Чорновола, Республіканський рух Криму (РРК) — це купка молодих номенклятурних кадрів і що КГБ та МВС Криму працюють для Росії, тому поки не пізно, треба вести там пряме президентське правління. Також потрібно розвизати співпрацю з антимперськими силами в республіках колишнього СССР і нинішньої Росії, Татарстану, Чечні та інших. В Росії потрібна організована українська дія спора.

В АМЕРИЦІ

ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ президента Росії Бориса Єльцина у Вашингтоні та цілого ряду договорів, що їх він підписав з президентом Джорджем Бушем вони обидва також домовилися про співпрацю в ділянці полетів у космос. Іхнє домовлення включає можливість астронавтів обидвох країн літати у космос на палубах кораблів обидвох країн, як також вивчити як найкраще можна використати існуючу російську техніку у запропонованому проекті будування міжнародної станції в космосі.

СТРАТЕГИ ВИБОРЧОЇ кампанії президента Джорджа Буша посилює свої зусилля, щоби свого кандидата та його вміння представити виборцям. З цього приводу Президент погодився розглянути можливість своїх особистих виступів на різному роду телевізійних програмах, а тим часом віцепрезидент Ден Квейл також привертає увагу своїми виступами. Виступаючи в Нью-Йорку минулого понеділка Д. Квейл сказав, що „ми не можемо дозволити демократам робити з Америкою те, що вони зробили з Нью-Йорком“. Він гостро скритикував ньюйоркську ліберальну політику, почавши від роздачі кондомів у середніх шкoлах до високих податків і контролю винайму помешкань.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У Вашингтоні, президент Росії Борис Єльцин, звернувся з проханням до ЗСА за допомогою ліквідувати отруйні гази, що їх нацисти затапили у Балтійському морі при кінці Другої світової війни. Пресовий секретар Б. Єльцина В'ячеслав Костіков твердить, що коли цього не зробить негайно, то можна сподіватися екологічної катастрофи у Балтійському морі. ЗСА погодилась цю справу розглянути, але не дали негайно жодних обіцянок з уваги на кошти.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

3 Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до четверга 18-го червня 11,190 чеків-дивіденд від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму 298,220.60

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНЧ у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНЧ \$15.00 річно. За кожен зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядів Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Демонстрація лівих у Панамі

Президент Джордж Буш у переліті до Ріо де Жанейро у Бразилії на міжнародну екологічну конференцію, зулянився на кілька годин у столиці Панамі — Панамі Ситі. На великому майдані його привітала прихильна юрба, яка проте розбіглася, коли туди примаршували з криками й образливими для Америки й Буша вигуками ворожі демонстранти. Місцеве військо почало стріляти понад голови демонстрантів — члени Служби безпеки оточили Президента і його дружину Барбару та спонукали їх сісти до їхнього авто. Поліція розганяла демонстрантів слізьним газом і на першій сторінці "Нью Йорк Таймсу" з 12-го червня ц. р. поміщена велика світлина Буша, як він протирає очі, куди зайшов трохи слізьним газом. Перед відлетом президент Буш ще відчитав приготований текст промови, в якій прославляв демократичний устрій, заведений у Панамі після переведеної Америкою збройної інтервенції три роки тому. Президент правильно підкреслив — відхиляючись від писаного тексту промови, що вигуки „лівих“ людей не всилі применшити значення демократії у Панамі.

Коментатори телевізійних станцій інформували, що організаторами і учасниками цієї демонстрації були студенти місцевого університету. Але суть не в тому, що автохтони Панамі могли зберегти жаль до Америки за президентури Джорджа Буша за ту інтервенцію, в наслідок якої згинуло тоді яких 300 цивільних осіб і яка негативно відбилася на економіці Панамі. Там по нинішній день життєвий рівень дуже низький, населення бідне. А проте — велика більшість того населення рада, що не стало диктаторським генерала Антонія Норієгі і — за переведеними спитами — там бажають, щоб американське військо залишилося надалі у зоні Панамського каналу. Америка зобов'язалася передати цю зону під правління уряду Панамі у 2000 році.

Найцікавіший і найприкріший момент цієї демонстрації проти президента Буша — це духовний образ сучасного молодого покоління — американського і такого, яке на ньому взорується. Це образ негативний. Очевидно, воно не стосується всього молодого світу — але загально американська студентська молодь не може служити зразком.

Склалося на це багато причин. На першому місці треба поставити надмірний добробут. Очевидно, на тлі загального добробуту є ще явище пошукування молодими студентами і студентками заробітної праці у літніх місяцях, коли високі школи зачинені. Упадок авторитету батьків — 20-літні сини і доні вважають, що вони „мають право“ самі про себе рішати. До розмірних рідких випадків належать родини, в яких зберігся авторитет до батьків поміж „дорослими“ дітьми. Прогнання молитви із прилюдних шкіл було і є нещастям для американського суспільства. Воно сприяло і сприяє лібералізму, який утотожнює свободу із сваволею і поступ уважає за сприяння лівим течіям: комунізму, анархізму, нігілізму. Пригадаймо, що під час В'єтнамської війни всі університетські кампуси зворохобилися проти президентури Ліндона Джансона, який розпочав збройну інтервенцію в обороні Південного В'єтнаму — проти комуністичного Північного. Інша річ, що ту війну вів з Білого Дому так по-партацьки, що сплутав руки старшинам у В'єтнамі та сам спричинив першу в історії Америки програму. Але тоді американська студентська молодь втікала до Канади, щоб її не брали до війська та протестувала проти втручання Америки до експенсії комунізму, що його та студентська молодь не розуміла. У найбільшому в Америці університетському кампусі у Берклі — університеті у Каліфорнії відбувалися заворушення, які грозили заколотом у цілому стейті. Тодішній губернатор Каліфорнії Роналд Реген придумав спосіб втихомирити тамтешніх студентів: значно підвищив оплату за науку.

Переживаємо сумну епоху занепаду моралі, етики і традиціоналізму в Америці. Посадики Нью Йорку демонструє разом із гомосексуалістами по 5-й авеню перед собором св. Патріка. Жіночі аборти стали політичною проблемою і жінки за — „право вибору“. Наркотики, алькоголь і пістолі знайшли доступ навіть до середніх шкіл. Не політика президента Буша спричинила демонстрацію у Панамі Ситі, а звихнена психіка тамтешньої молоді.

Атмосфера невдир'я і підозріння привела б до відновлення напружень холодної війни.

Політикою супроти Росії держави Заходу посилюють таку перспективу. Єльцина трактується як наслідника Горбачова й інших вождів колишньої союської імперії. Програми допомоги Заходу інтерпретуються як реакцію на потреби Росії. Контакти Заходу з іншими державами, між якими Кіссінджер називає Україну, — формалістичні і принагідні. Зустрічі Буша з Єльциним трактується як конференція на вершині, в той час як нечасті візити інших президентів уважаються просто „зустрічами“.

Кіссінджер уважає, що таке наставлення Заходу, а зокрема Америки, загрожують відновленням російської історії. Претекстів для повної централізації колишньої імперії можна видумати багато. Між ними — незабезпечені кордони, потреби охорони російських поселенців і пресія екологічних інтересів, яка зростає в міру того, як Захід надасть Росії пріоритетну економічну допомогу.

Допомога Заходу, — на погляд Кіссінджера, — по-

Микола Світуха

ОБ'ЄКТИВІЗМ Г. КІССІНДЖЕРА

винна бути частиною процесу політичного діалогу з кожною державою, а зокрема з Росією. Допомога повинна залежати від беззастережного визнання політичної суверенності всіх новостворених держав. Завдання американської дипломатії — ініціювати діалог, у курсі якого повинно б визначитися співвідношення між колишніми республіками і теперішньою Російською федерацією. Хоч така політична лінія Америки може протиріччати історичним інтересам Росії, Кіссінджер уважає, що в добі ядерної зброї спроба оправдати територіальну експансію, як засіб посилення державної безпеки Росії, є нахронізмом.

Росія, відкидаючи домінацію над іншими народами, позбується принципів конфлікту з Америкою і може стати її глобальним партнером. Росія, відомремлена від решти Європи Україною, Білоруссю і Балті-

ськими державами, сприяє б розвитку співпраці з Європейською спільнотою, що неможливо за умов загрози російської збройної інтервенції. У Центральній Азії, де перехрещуються інтереси Росії, Ірану, Туреччини і Пакистану, зростаюча хвиля фундаменталізму створює умови для можливої паралельної політики Заходу — а зокрема ЗСА — і новостворених держав, а зокрема Росії.

Кіссінджер пропонує кілька висновків допомогі Заходу новоствореним державам: а) допомога повинна ґрунтуватися на реалістичній концепції користей для національних інтересів ЗСА; б) економічна допомога не може бути самоцілью. Вона не повинна бути спрямована виключно на одну державу, але бути частиною ширшої концепції; в) допомога повинна бути спрямована на спеціфічні сектори, як наприклад, енергетичні ресурси, сільське господарство чи

Андрій Качор

ОЩАДНІСТЬ — ОСНОВА НАШОГО ЖИТТЯ

країн своєю працею іощадністю, своєю розумною господарською кризою, інфляцією гроша та постійних громадянських і державних дефіцитів.

Ці господарські проблеми мають відношення також до окремих родин і осіб, які через невміння наладити свої особисті економічні справи спричиняють клопоти не тільки для себе і своїх родин, але вони часто стають проблемою для своїх громад, а навіть для своєї держави.

Працюючи як довголітній управитель кредитової кооперації, я завжди, що багато наших людей господарсько живе безпечно, видають часто гроші на різні не конче потрібні речі і в той спосіб зуживають свої ошадності, або точніше вони їх „марнують“, а відтак, непотрібно, попадають у фінансові клопоти.

І тому, гадаю, що тема „ощадність чи марнотратство“ на часі і варта нашої уваги, тим більше, що через таке марнотратство ми не маємо змоги допомагати достатньо своїм рідним і приятелям в Україні, які тепер цієї нашої допомоги дуже, а дуже потребують.

Ощадність і марнотратство — це теза і антитеза до сучасного американського-канадського економічного життя. Старше, більш досвідчене, покоління цих

навіпаки, щоб гроші не робили людину своїм невільником.

На жаль, тепер у Канаді і ЗСА, ми є свідками повільного впровадження „модерного невільництва“. Сьогодні людина дуже часто, себе губить, бо вона змарнувала гроші на цей міри, що починає служити не якійсь вищій ідеї, навіть не сама собі, але „мамоні“, тобто грошам і матеріяльному багатству. Невільництво це називаємо „модерним“, воно бо добровільне, без примусу, здебільшого навіть свідоме, але морально і господарсько дуже загрозує, а деколи й руйнує. Слухаючи радіопередачу, або подивившись критично на телевізійні програми, ми дуже скоро можемо спостерігати в нашому докльї як багато торговельних, промислових і фінансових підприємств і компаній вишколюють сотні тисяч, агентів і продавців, головним завданням яких є намовити вас, мене і всіх нас разом, витратити наші, не раз дуже тяжко запрацьовані гроші, наші платні за наступного року, або кількох років наперед, вже тепер, цього року, взаж же!

Часто вони, ці агенти і продавці, не намовляють вас на якісь промислові речі, навіть не на зату, авто, чи інші корисні предмети

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „SOS“ зі Львова

Здається, що всі тут з жахом читали вістки, про трагічний випадок, що стався у нашому Львові саме у Великодні дні. Випадок тим не менше, що при грабежі мистецьких скарбів з Карпінської галерії у Львові загинуло убитих кулями злочинців двоє молодих активних співробітників галерії, зокрема відомий широко мистецтвознавець Дмитро Шелест.

Саме тому, що подія просто неймовірна — ми писали про неї у вістках та статтях доволі обширно.

Але прийшли нові події, як звичайно, буває у сьогоднішньому світі, що кожного дня приносить нові сенсації — ми вже встигли призабути про трагедію у Львові. Однак, бачимо, що ніяк не можуть її забути львів'яни та уважають, що саме цієї сумної і рідкісної випадок вимагає того, щоб ним зацікавили світову мистецьку опінію та вимагати висновків для всіх мистецьких інституцій, незалежно, де вони є у Східній, Західній Європі, чи на другому континенті. І саме під заголовком „SOS“ прийшов лист від одного із мистецьких працівників Національного Музею і любителя мистецтва, а нам близької людини. У ньому він м. і пише: „Кожен, хто має душу і серце завжди відгукнується на таке воляння. У Львові сталася безпрецедентна подія. У Великодні дні радичні золоси святочних дзвонів, що це відлунувались у людських душах, заглушили постріли. На цей раз жертвою впаде одна із духовних скарбниць нашого народу — Львівська галерія картин. Чи не вперше у світовій практиці пограбування музею потягло за собою кроваву нитку. Ніде зодатсь подібного. Впали як на бойовому посту

два молоді музейники, перетявши дорогу грабіжникам. І тому наше „SOS“ мусть бути почуте серед усіх, хто розуміє, що єдине, що осмислено не вкрадене у нашому народі — це його душа. Це останні скарби, які нам залишилися від наших предків. А обкраденої душі ніяка сила не може врятувати. Почуйте цей крик душі всі ви, хто вболіває за нашу культуру, бо це вже не є справа лише Львова. Ця подія виходить поза кордони України, бо кривавий рахунок відкритий у Львові може продовжуватися, де завгодно. Злочинці грабували музеї і моголи віками, але нікому притому не сягали людське життя. Тепер це порушено. Клич про допомогу зі Львова мусть бути почутий широко у світі. А ці перші жертви музейного тероризму повинні бути посмертно відзначені та вписані до книги пам'яті ЮНЕСКО та ІКОМ, аби ніколи вже Великодні дзвони не сумували цвинтарним подзвінням. Пом'янімо їх, до роки країн у своїх молитвах!“

Культурний Львів кличе до нас „SOS“ — і не дозволяє нам забути квітневої трагедії. Однак нам видається, що це таки замало згадати ці дві жертви охорони мистецтва тільки в молитвах. Знаємо, що Д. Шелест був добре відомий у мистецьких колах Вашингтону. Може є шляхи, щоб ми тут у діяспорі допомогли, щоб ця жертва не проминула безслідно, а рівночасно домагалися від Уряду України більше уваги для збереження існуючих мистецьких пам'яток і надбань? Та ж крадіжка в галерії, що закінчилася так трагічно не перша, а вже четверта в останньому році у нашому Львові та його докльї.

ПІСЛЯ КІЛЬКАМІСЯЧНИХ торгів і політичного позування Білий Дім і конгресові представники переговорів у середу, 17-го червня, узгіднили суму 1.3 біл. дол. на допомогу містам країни, куди включено маловідомі позички, дотації для уможливлення літньої праці для молоді та допомогу власникам будинків і підприємств, що були зруйновані у заворушеннях в Лос Анджелес. У згідненні є компромісові та не надто задовольняє посадики міст і демократичних провідників, але є достатнім на думку конгресмена Ричарда Гепгарда, демократичного конгресмена з Міссурі та головного представника Конгресу на цих переговорах.

Зірка Гренджа-Донська

МОЯ ПРАЦЯ НАД ВИДАННЯМ ТВОРІВ БАТЬКА

III

Відгук на перше видання був дуже позитивний з усіх сторін. Появилися дуже прихильні рецензії проф. Петра Одарченка, покійного проф. Петра Стерча, проф. Володимира Жили, Дмитра Корбутяка. Прийшло багато листів, між ними і лист від Юрія Стефаніка, яким спеціально дуже дорожу. Був він такого змісту:

„Вельмишановна і дорога Пані! Саме одержав 1-ий том творів Вашого незабутнього Батька Василя Гренджі-Донського і не можу стриматися, щоб зараз же Вам не подякувати в імені своєму і нашої канадської літературної братії, організованої в нашому „Слові“. Вас треба якнайсердечніше привітати з цим великим досягненням — воно не тільки Ваше, але нас усіх. Вітаючи, хочемо побажати Вам сил і снаги, щоб Ви видали всі твори виданого українського письменника і поета, дочкою якого Ви маєте честь бути. Щирі Вам вітання, — Юрій Стефанік, голова Канадського „Слова““.

Спочатку розглянула я видання на вісім томів, однак при дальшій праці з матеріалами виявилось, що вісім томів буде замало для того, щоб охопити твори, тому рішила зробити плани на видання 12-ох томів.

Підготування наступних томів здавалося мені вже забавкою. Не хочу тим сказати, що з ними вже не було роботи. Праця при укладанні матеріялу вимагала великої терпеливості, уваги, сконцентровання і точності. Прийшло не раз відшукувати додаткові матеріяли в архіві, переріяти їх, виправляти; робити переклади із творів та документів; підшукувати відповідні ілюстрації, рисувати десятки заставок; допильнувати працю в друкарні при фотографуванні оригінальних видань; укладати бібліо-

графію, покажчики, списки, словник. Як удалося здобути десь нові твори, то доповнювати всі списки і бібліографію, вірші дописувати до альбому. Чимало часу займало і багато різної дрібної роботи, не говорячи вже про широку кореспонденцію у зв'язку з виданнями та розшуками творів, про книговодство та про іншу адміністративну роботу.

Як матеріял для видання був укупі, тоді треба було його два рази переписати — раз для редактора через рядок, щоб міг подати свої поправки, а вдруге вже начисто для друку. З технічного боку найбільше праці взяло мені скомплектувати 10-ий том, де наведено багато цитатів, які мали бути подані різними шрифтами. Моя машинка до писання тих шрифтів не мала. Розв'язали для мене цю проблему фотографічні апарати друкаря.

Не абиякого труду мусіла я вкласти в розшуки статей батька. Їх батько якось не подумав позбирати в один збірник, як це зробив із своїми поезіями. Прийшлося мені, з віддалі понад 50 років і з другої половини земної кулі, шукати часописів з 20-их та 30-их років. Мої розшуки по університетських бібліотеках та архівах в Міннесоті, Іллінойі, Нью Йорку і розшуки добрих людей в Америці, Канаді, Франції та Чехо-Словащині увінчалися тільки частинним успіхом, бо зібрано всього біля 175 статей. Щойно в 1990 та 1991 році, коли змінені політичні обставини на Закарпатті дозволили мені навізати тісніші контакти із земляками, отримала від Івана Комлошія з Берегова багато творів батька, між ними й біля 50 — мені дотепер невідомі — статей. Ці матеріяли у великій мірі доповнили 12-ий том серії творів.

Над підготуванням одного видання сиділа я місяцями кожного дня по 10—12 годин, не знаючи відпочинку перериваючи свою роботу тільки для того, щоб щось перекусити. Та я втомі ніколи не відчувала, — мене робота захолювала, тягнула до себе магнетом. Здавалось, що дух батька стояв наді мною, — він додавав мені сили, додавав енергії і витривалості. Він говорив до мене тими рядками, над якими працювала і я його з любов'ю слухала.

Робота йшла завжди гладко і якщо і відпадала якась п'ятнина

чи проблеми, то вони легко розв'язувалися з допомогою мого щирого друга д-ра Гутника та редактора проф. Льва, який завжди був готовий допомогти своїми порадами. На жаль, д-р Гутник не дочекався, щоб побачити всіх 12 томів на своїй книжковій полиці. Побачив тільки п'ять... Також і редактор проф. Василь Лев минулого року відійшов у вічність. Втрачу обох цих дорогих мені осіб я ще й сьогодні дуже сильно відчуваю.

За 12 років — від 1981 року до 1992 року, — видано 12 томів творів — поезії, поеми, твори для дітей, драматичні твори, повісті, оповідання, переклади, документальний матеріял (щоденник) про події в 1938—39 роках, статті, спогади, огляд творчості поета та статті про нього, опис похорону, багато новознайдених творів, бібліографію творів поета та літератури про нього. Вища Сила, видно, так хотіла, щоб 12-ий том появився 16-го квітня 1992 року. Тиждень перед днем народження батька, в його 95-ти ліття...

З появою 12-тотою більшість моєї праці скінчилася. Хоч правда, деякі матеріяли ще чекають друку і можливо, що прийдеться мені підготувати ще й 13-ий том. Однак з огляду на фінансові труднощі, цим разом вже невідомо, чи вдасться його видати в наступному році.

Я влячна долі, що дозволила мені досягнути мою мету, яку я собі визначила 17 років тому. Сердечно вдячна і всім, які мені допомагали в моїй роботі напротязі цих довгих років. Я певна, що без їхньої допомоги була б не могла скінчити цього найбільшого проєкту мого життя. Я сердечно вдячна всім особам, що допомогли мені в праці над 12-им томом творів батька.

Написала я цих кілька рядків з надією, що мої слова заохотять інших членів родини наших працівників пера та мистців — дружину, дочку чи сина — до збереження наших національних цінностей — спадщини своїх батьків. В цій праці можуть бути великі й тяжкі перепони і досягнення вимірної мети може виглядати безнадійним, неможливим, але яке охота, сильне бажання, впертість і любов до своєї справи, то часом ця мрія таки стане дійсністю.

(Дора Рак) Справді вдланим вечором відзначили молодші члени Українсько-Американської Демократичної Асоціації свого сеньйора і почесного голову Йосипа Лисогора, відомого громадсько-політичного діяча. Його заслуги для української громади такі всесторонні, як і широкий є засяг його заангажування у всіх акціях українських поселенств.

Шанувальний вечір відбувся 30-го травня 1992 року в привітний Готелі Рамада в Іст Гановер, Н. Дж., з участю понад 100 гостей, приятелів і знайомих Й. Лисогора і його дружини Марії, та представників організацій. Між почесними гостями були два державні діячі — Роман Попадюк, амбасадор ЗСА в Україні, та Віктор Батюк, представник Української Організації Об'єднаних Націй. Владика Василя Лостена заступав о. Матей Берко, який провів вступну молитву і благословення вечора, а з Мейплвуду був о. Євген Богуславський, парох церкви св. Вознесіння.

Програму вечора приготував комітет демократів під проводом Марка-Антоніа Г. Дацьківського, голови ньюджерзької асоціації, в складі Христоса Банасевича Милі і Романа Пиндуса, заступники, Степан Касіяненко і Борис Таланчук, а декоративний плякат виготовив Володимир Васків. Господарем вечора був Роман Пиндус.

Програма почалась молитвою і відспіванням обох гімнів у виконанні хору „Трембіта“ та вступним словом М. Дацьківського. В музичній частині хор „Трембіта“ під диригентурою Рафаеля Венке і при музичній супроводі Марії Павловської відспівав чотири пісні: „Сонце заходить“, музи. Д. Роздольського, „На вулиці скрипка грає“, муз. О. Кошиця, „Пряла“, „За городом качки шипуть“, муз. М. Леонтовича.

Вечором спрвано провадив Р. Пиндус, який після вечері представив гостей при головному столі і представників на залі та перейшов до привітів. Ряд приві-

Українська громада вшанувала Й. Лисогора

Л. Лисогір

тів був поміщений у програмовій книжечці, де на першому місці був сердечний лист-привіт від Стенфордського Єпископа В. Лостена з подякою Й. Лисогорові за організування фонду Колегії св. Василя. Були також письменими привіти від Божени Ольшанівської, члена губернаторської Етнічної ради Нью Джерзі, а в імені Біла Клінтона, демократичного кандидата на президента ЗСА, привіт передав Том Малиновський.

Були ще й усні привітання, зокрема від обох амбасадорів, які особисто gratулювали ювілятові. Від установ привіти передали — Олександр Благітка від Українського Народного Союзу, Богдан Бурачинський від Українського Інституту Америки в Нью Йорку, Аскольд Лозинський від Екзекутиву УККА, Дора Рак від Стейтової Ради УККА в Нью Джерзі, яку репрезентував Ярослав Івахів, а від близьких співробітників Й. Лисогора — Михайло Матіяш, Теодор Литвин, Гаррі Полчі, д-р Михайло Гук і інші.

Й. Лисогір, уродженець Пенсильванії, проживав, студіював і професійно та громадсько працював в Нью Йорку, де й тепер є даліше активний, хоча ділить своє замешкання поміж Нью Джерзі (де також є політично і громадсько заангажований) і Норт Порт, Флориди. Програма шанувальних вечора ілюстрована фотографіями Й. Лисогора з різними визначними громадсько-політичними особами, подає також короткий його життєпис. У кінецьному слові, щоб подякувати усім за цей пам'ятний вечір. Й. Лисогір коротко накреслив різні періоди свого життя, в якому керувала ним глибока релігійність та віра у поступ і справедливий демократичний устрій, що дозволило усім жити в мирі та свободі.

Перший етап у довоєнний період, — це молодечий, спортивний, студійний і професійний. Закінчивши в 1933 році торговельно-економіч-

ні студії в Ньюйоркському університеті працює професійно в менеджменті нерухомості, та рівночасно включається в українське життя як член Української Ліги Молоді Північної Америки, Українського Народного Дому в Брукліні, Українського Університетського Т-ва в Нью Йорку і як президент Т-ва Українських Професіоналістів Північної Америки.

Воєнний період, найтяжчий у його житті, почався покликанням до військової американської служби у 1941 році. Після вишколу у військових таборах ЗСА, у 1942 році із ступенем офіцера відбув ще додаткову заправу в Англії, звідки перекинуто військові відділи до Європи. Там був у фронтовій лінії найбільш трагічних зимових боїв Другої світової війни під Бастонь у Бельгії. Було справжнім чудом вийти живим із цієї шістьтижневої битви, що перейшла в історію під назвою „Battle of the Bulge“, яку розпочала німецька офензива в Арденських горах 16-го грудня 1944 року, а закінчилась 28-го січня 1945 року, у битві згинуло 200,000 молодих людей (поверх 100,000 німців і понад 80,000 американців-вбитих, ранених і полонених). Ще й тепер є моторошно дивитися на поля з численними могилами та пам'ятник-колонаду з назвою усіх стейтів, яким Америка вшанувала своїх героїв (між якими могли бути й американці українського походження).

311-ою Панцирною дивізією Третьої армії ген. Паттона, Й. Лисогір перейшов Європу аж до Ліндзу в Австрії, де застав його кінець війни. Там же 11-го травня 1945 року був нагороджений бронзовою медаллю за заслуги у військових діях в часі від 23-го грудня 1944 року до 27-го квітня 1945 року.

Повоєнні роки — це період його заангажування в американських і українських організаціях. Ювілят — колишній президент СКВУ, віцепрезидент УККА, головний президент Українського Народного Союзу, член різних американських управ і комісій, ще й тепер активний на різних становищах, як от віцепрезидент УККА, член Ради директорів VІА, президент українських демократів в ЗСА, президент 325-го Відділу УНС, командир 7-ої станиці Українсько-Американських Легіону, станиця 1247, та інших.

Невичерпана енергія, працьовитість та організаційні здібності поведи його на найвищі позиції в українських організаціях. По партійно-політичній лінії — демократ, Й. Лисогір був знайомий і шанований в американських політичних колах, а в українській громаді причиною до зорганізування українських демократів. Тож придбав він багато приятелів, хоча не обійшлося без „громадських мозолів“, притаманних усім активістам.

Не можна поминути, що у всьому має він видатну підтримку і гармонійний співпрацю своєї дружини Марії, колишньої співачки Миської опери Нью Йорку, яка часто своїм блискучим виступом звеличувала важливі імпрези в українській громаді. Марія Лисогір також активна в українській громаді, зокрема як член 72-го Відділу СУА в Нью Йорку, а тепер й у новоствореному відділі в Норт Порті, Фла.

Зібрана на шанувальному вечорі численна громада щиро бажала ювілятові „Многих літ“ у дальшій праці для української громади та української справи серед американців.

Нью Йорк, Н. Й. (О. Кузьмович) „Україна в риштованні!“ — так схарактеризував Україну депутат Верховної Ради, співолова Народного Руху і голова Української Республіканської Партії України, Михайло Горинь, виступаючи з доповіддю перед українською громадою Нью Йорку 28-го травня.

У штерть заповненій великій залі Народного Дому вечір відкрив Роман Данилюк від Управи УН-Дому та УАКР, а М. Горинь, як усе палко та переконливо, представив невідрадний стан сьогоденної України, промовляючи без жодного папірця, із питомим хистом доброго політичного мужа.

Картина, яку розгорнув перед присутніми М. Горинь, набагато різнилася від цієї, яку він представляв в часі своїх попередніх перебувань в ЗСА. Тим разом він приїхав як член делегації Президента України Леоніда Кравчука, але залишився на довше, щоб дати ряд доповідей в ЗСА і Канаді саме на тему змінених обставин і економічної кризи в Україні.

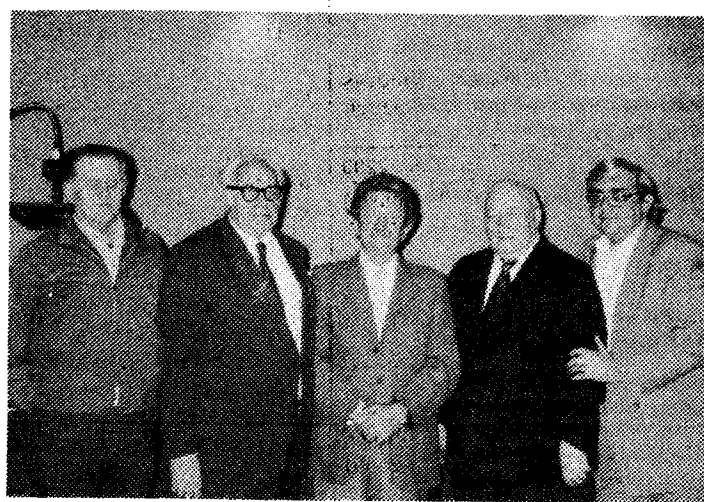
Ні його думку, саме аналогію до відомого заголовку тору Євгена Сверстюка „Союз у риштованні“ до України дуже відповідна. „Україна немов ця хата, що стоїть лише в риштованні, віте віє наскрізь, — але це такинаша хата!“ — каже М. Горинь до зібраних слухачів. Але в цій це не закінчений (будови багато треба поправити і про ці недотягненні говорити один із передсид державних мужів нашої молоді держави.

Ві підкреслює сильну акцію проти українців в двох останніх роках, а при тому ситуацію утруднює те, що, на думку М. Гориня, наслідком сили російської імперії Україна стоїть 300 років тозяду та сьгодні не має гвної нації. Це впливає тепер на темп економічного та політичного розвитку, який є дуже повільний.

Але поруч із великими труднощами, з якими борється Уряд України, можна завважити певні позитивні сторінки, які в останньому часі заїснували. До таких М. Горинь в першу чергу зачислює початки правильної закордонної політики. І тут він з задоволенням стверджує, що саме відвідини Президента України в ЗСА і явна зміна настанови американського Уряду до правління України є джазом, що наша закордонна політика вступає на ної шляхи. Із видимих позитивів М. Горинь вказує на укріплення армії, яка повоті, але постійно іде, уведення національної пошти та українських марок та створення Національного Банку.

Але вичисливши ці позитиви, М. Горинь вертається знову до перерахування труднощів, з якими тепер бється молода українська держава. Це хабарництво, організовані злочинність, яка впливає на економіку, повільна приватизація, велика кількість партотократів на провідних місцях, зростання антидержавних політичних партій, акція козацьких загонів, справа податків та інші, менше важливі, але важкі до усунення проблеми. „Тому саме, — каже М. Горинь, — ми, українці-державники, не можемо дозволити собі тепер дискутувати, що треба покращити в Україні, але шукати способу, як це зробити. Ми були довгий час наставлені на руйнування ворожого нам режиму, тепер найвищий час переставитися на конструктивну будову — період критичного мислення мусить закінчитися! Трубадури критики — це люди минулого“, — ствер-

Україна в риштованні!

На світлині: М. Горинь після доповіді в Народному Домі в Нью Йорку (посередній) зліва від нього — Р. Данилюк і М. Лозинський, справа — І. Вінник і А. Ластовецький.

див доповідач під гучні оплески зі залі.

Такими самими гучними оплесками прийняли присутні характеристики української діаспори, яка донедавна воювала з одним ворогом — комунізмом, а сьгодні стоїть перед дилемою, як українські партії підтримувати, коли вони шораз численніші. „Одна партія — це українська держава, а погляди кожний може мати такі, які хоче“ — сказав М. Горинь. Але він уважає, що саме діаспора, яка так сильно підтримувала політично і матеріально свій материк, повинна тепер перейти на інші засади.

Тут саме він виявив свою ідею допомоги у формі зворотних фондів з повернення позички до 5—6 років. Ці позиції потрібні на розвиток приватного сільськогосподарства, на закріплення дипломатичної служби і на конечну медичну допомогу Україні. М. Горинь виявив присутнім, що в розмові з 3. Бжезинським цей останній висловив побажання, чи Україна не страить того, що здобула, як економічно себе не піднесе. Але свої палкі слова доповідач закінчив оптимістичним твердженням, що щасливо працює для України і кожний місьць впевнено більше Захід, що Україна існує. „Ми найцислівіше покоління“, заїнічав М. Горинь, — бо ми власними руками будемо свою державу!“

Доповідачев подякував від Української Американської Крайової Ради Євгена Стахів, стверджуючи, що доповідь М. Гориня була найбільше аналітичною, яку досі мала нагоду почути ньюйоркська громада. Далі він провадив питаннями-дискусією, яка захопила широкий дияозон проблем, на які М. Горинь відповідав чітко та відважно, підкреслюючи ще раз, що ворогом ч.1 в Україні тепер демократична криза. Саме тому він, роз'їждаючи з доповіддями по скупченнях українців в ЗСА і Канаді, говорив про потребу інвестицій та випущення фондів.

Наслідком цього створено з фахових українських членів громади „Український Фонд“, який випрацьовує план таких заходів. Про цей плян говорив у заключному слові адвокат Аскольд Лезинський, від Українського Конгресового Комітету Америки. Він підкреслює, що „Український Фонд“ має у провіді фахівців з ділянки економії, а не членів одної чи другої політичної партії. Він вияснив присутнім намерення Фонду створити можливість успішних інвестицій в індустрію і сільське господарство України, які б заїкавали молодше, бизнесо-

во думаюче покоління українців діаспори, але і бизнесменів не-українців, як також про два роди позичок (фінансових нот і фондів) для закупу українською діаспорою, а згодом американською індустрією. З такими пропозиціями висла-

но листа до Президента України, в якому просять призначити до обговорення цих справ відповідального представника Уряду. Зясувавши такі можливості фінансової допомоги Україні, на кінець адв. А. Лозинський підкреслює велику роль М. Гориня у створенні „Українського Фонду“, а також його визначну роль у політичному розвої України. Він назвав М. Гориня „архітектором української революції“ і серцем Народного Руху України“ та „хресним батьком Президента“. Тому він подякував М. Гориневі не лише за глибокі аналітичні думки, але рівночасно за довгі роки праці в минулому і дальшу працю над закріпленням української держави, та закликав присутніх подякувати М. Гориневі оплесками. Встановленням з місць та гучними оплесками зібрані члени української громади Нью Йорку подякували М. Гориневі та спільно відспівали український національний гімн.

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього 3-го квітня 1992 р. відійшов у вічність на 67-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БРАТ І ВУЙКО

сл. п. проф. д-р

Олексій Гардецький

Наша щира подяка і вдячність усім, які віддали останні прислуги покійному.

Ми невмовимо вдячні всім, які висловили нам співчуття особисто, листово чи телефонічно, за участь у похоронних відправах, за квіти і вінки та за пожертви на Службі Божі на добродіянні цілі.

Особливо дякуємо о. дек. Яковові Мельникові та о. Кирилові Ішуківі за відправлення Парастаю, Служби Божої, Панахиди і похоронних відправ і за теплі прощальні слова. Рівнож за відслушення Служби Божої і Панахиди у 40-ий день смерті покійного.

Щиро дякуємо членам Станиці Братства кол. Воляків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії у Філадельфії за численну участь у Панахиді і похоронах, Богдану Артимішинцеві за прощальні слова на Панахиді і над моголо і Михайлові Біликіві за сердечні й теплі слова про покійного під час тризни.

Ми дуже вдячні похоронному заведенню Насевичів за вірцеве переведення похоронів.

Рівнож ми висловлюємо нашу вдячність Сестричтву св. Анни при парафії св. Михаїла за підготовлення тризни.

На СЛУЖБІ БОЖІ зійшли: Осип і Анна Воїтель, Марія і Мікола Касян, Ірена і Михайло Ковалівич, Рома і Роман Когут, Теодора і Модест Кузьмович, д-р Іван і Наталія Макаревич, Богдан і Ірена Наконечний, Бернадетта і Роман Наконечний, Сидір і Євгенія Новаківський, Михайло і Софія Роман, Богдан і Христина Турченко, Ірена і Володимир Шиприкевич, Андрій і Володимир Шиприкевич.

На Ш-во св. СОФІЯ: 50 дол. — Маркіан і Люба Онуферки. На ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ в УКРАЇНІ: по 50 дол. — Хозе і Марія Козарська-Касанова і о. Володимир Фільго.

На ДІТЕЙ З ЧОРНОБИЛЯ: 50 дол. — Корнило і Емілія Дзюба; 25 дол. — Степан і Марія Стрільчук.

На ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВІСТЕЙ КОМБАТАНТА“: по 50 дол. — Ігор і Дарія Лисий, Богдан і Христина Турченко, д-р Мікола Ценко; 40 дол. — Сидір і Євгенія Новаківський; по 25 дол. — Петро і Марія Кондрат, Ірина Кушмелин, Іванна Мазурок;

по 20 дол. — Богдан і Теофілія Артимішин, Михайло й Євгенія Білик, Анна Борис, Михайло і Катерина Гісь, Ліда і Зенон Завадович, Ярослав Качай, Іван Корольський, Модест і Теодора Кузьмович, Люба і Маркіан Онуферко, Володимир Сімкія, Іван і Дарія Скіра, Євген Шиприкевич;

по 15 дол. — Василь Сорока, Іван і Володимир Шиприкевич;

по 10 дол. — Ярослав Бобинський, Мікола Бойчук, Осип Воїтель, Михайло Гіпп, Василь Загасайло, Мікола і Марія Касян з родиною, Роман Кнос, Михайло Ковалівич, Михайло Кузьма, Олександр Пуцький, Ярослав Лучанко, Володимир Матевич, Григорій Походжай, Теодор Рак, Мікола Тимчук, Андрій Шипак.

Усім вам щира подяка. Нехай Всевишний винагородить вас сторицею.

Дружина ЄВГЕНІЯ і родина

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що по довгий і важкій недужі відійшов у вічність у середу, 17-го червня 1992 р.

наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ВЕНГЕР

нар. 13-го серпня 1913 р. в Костільниках, Україна ПАНАХИДА — п'ятниця, 19-го червня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку.

ПОХОРОН — субота, 20-го червня, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а описі на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Горем прибиті:

дочка — ЄВГЕНІЯ ЦІКАЛО з мужем ОСИПОМ син — ІГОР внуки — ЮРІЙ з дружиною АНДРІЯНОЮ РОМАН І ОРЕСТ

сестри — НАСТЯ, МАРІЯКА, АННА в Україні та ближча і дальша родина в Канаді й Україні

Український Музичний Інститут Америки, Інк. Відділ Нью Йорк

РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

кл. фортепіану: Т. Гринькова, Г. Мирошніченко-Кузьми, С. Шерер

кл. сольоспіву: Л. Фултон-Корсон і А. Добрянського

відбудеться

в неділю, 21-го червня 1992 р. о год. 2:30 по пол. в залі Галерії ОМУА в Нью Йорку

136 Друга авеню, 4-ий поверх

Після імпрези перекуска в заряді Кружна Батьків.

Комітет Зустрічі Збірних Футболу України — ЗСА

запрошує представників спортивних, молодечих і суспільно-громадських організацій та все українське громадянство на

ПРИЙНЯТТЯ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ

що відбудеться

в четвер, 25-го червня 1992 р. о год. 7:30 веч. у великій залі

Рамада Готелю в Іст Гановер, Н. Дж.

Вступ на прийняття 10 дол. при дверях залі.

Якщо не можете прийти, просимо передати пожертву на новостворену футбольну Федерацію України.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1992

„Верховина“, Глен Спей, Н. Й. Рома Прийма-Богачевська мистецький керівник

26-го липня до 8-го серпня

„Workshop“ та табори для заавансованих танцюристів та молоді від 8-го року життя в гору.

- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ.
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПОБУТ, ЗВИЧАЇ та НОШУ.

По інформації:

UKRAINIAN DANCE CAMP

c/o Roma Pryma-Bogachevsky

523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009

(212) 677-7197

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ЯРОСЛАВ ВИЖНИЦЬКИЙ

ВСІ НОВІ ЕКСПОНАТИ

Гантер, Н. Й. Власна галерія, навпроти Мотелю „Ксеня“

Відкриття — неділя. 28-го червня 1992 р., год. 2-га по пол.

МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ ЯРОСЛАВ ХОРОСТІЛЬ

РОМАН КОСТОК СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „УКРАЇНА“ - ТОРОНТО (У 35-річчя)

Накладом Спортивного Товариства „Україна“, Торонто, 1983 з друкарні Видавництва „Київ“ сторін 427, ціна \$20.00.

Мешканцям степу Нью Джерзі зобов'язує 7% продажного податку.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

